

२०७२ वैशाख १४ सोमवार २७-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

“मीठे बच्चे— बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई करेन्ट दिन, तिमी देही-अभिमानी भयो, बुद्धियोग
एक बाबासँग भयो भने करेन्ट मिलिरहन्छ ।”

प्रश्न:— सबैभन्दा ठूलो आसुरी स्वभाव कुनचाहिँ हो, जुन तिमी बच्चाहरूमा हुनु हुँदैन ?

उत्तर:— अशान्ति फैलाउनु, यो हो सबैभन्दा ठूलो आसुरी स्वभाव । अशान्ति फैलाउनेसँग मनुष्य दिक्क हुन्छन् । ऊ जहाँ जान्छ त्यहाँ अशान्ति फैलाइदिन्छ त्यसैले भगवान्सँग सबैले शान्तिको वर माग्छन् ।

गीत:— यह कहानी है दीवे और तुफान की.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा सिकीलधे बच्चाहरूले गीतका लाइन सुन्यौ । गीत त यो भक्तिमार्गको हो फेरि त्यसलाई ज्ञानमा परिवर्तन (ट्रान्सफर) गरिन्छ । अरू कसैले परिवर्तन गर्न सक्दैन । तिमीमध्ये पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार बुझ्न सक्दछौ, दियो के हो, तुफान के हो ! बच्चाहरूले जानेका छन् आत्माको ज्योति मलिन भएको छ । अहिले बाबा आउनुभएको छ ज्योति जगाउनको लागि । कोही मन्यो भने पनि दियो जलाउँछन् । त्यसको धेरै ख्याल गर्छन् । सम्झन्छन्— यदि दियो निभ्यो भने आत्मालाई अन्धकार हुँदै जानुपर्छ त्यसैले दियो जलाउँछन् । तर सत्ययुगमा त यो कुरा हुँदैन । आत्मा वहाँ त उज्यालोमा हुन्छ । भोक आदिको कुरा हुँदैन, वहाँ त धेरै माल मिल्छ । यहाँ धेरै अन्धकार छ । फोहोरी दुनियाँ हो नि । सबै आत्माहरूको ज्योति मलिन भएको छ । सबैभन्दा धेरै तिम्रो ज्योति मलिन भएको छ । खासगरी तिम्रो लागि नै बाबा आउनुभएको छ । तिम्रो ज्योति मलिन भएको छ, अनि करेन्ट कहाँबाट मिल्छ ? बच्चाहरूलाई थाहा छ— करेन्ट त बाबाबाट नै मिल्छ । करेन्ट धेरै छ भने बल्बमा उज्यालो बढ्छ । त्यसैले अहिले तिमीले करेन्ट लिइरहेका छौ, ठूलो मेशिनद्वारा । हेर, मुम्बई जस्तो शहरमा कति मानिसहरू हुन्छन्, कति धेरै करेन्ट चाहिन्छ । अवश्य पनि त्यत्ति ठूलो मेशीन हुनुपर्छ । यो हो बेहदको कुरा । सारा दुनियाँका आत्माहरूको ज्योति निभेको छ । तिनीहरूलाई करेन्ट दिनु छ । मूल कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— बुद्धियोग बाबासँग लगाऊ । देही-अभिमानी बन । कति महान् बाबा हुनुहुन्छ, सारा दुनियाँका पतित मानिसहरूलाई पावन बनाउने परमपिता आउनुभएको छ सबैको ज्योति जगाउन । सारा दुनियाँका मनुष्य मात्रको ज्योति बाल्नुहुन्छ । बाबा को हुनुहुन्छ, कसरी ज्योति बाल्नुहुन्छ ? यो कुरा त कसैले पनि जान्दैन । उहाँलाई ज्योति स्वरूप पनि भन्दछन् अनि सर्वव्यापी पनि भनिदिन्छन् । ज्योति स्वरूपलाई बोलाउँछन् किनकि ज्योति निभेको छ । साक्षात्कार पनि हुन्छ, अखण्ड ज्योतिको । देखाउँछन्— अर्जुनले भने मैले तेज सहन गर्न सकिदैन । धेरै करेन्ट छ । अब यी कुरालाई तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ । सबैलाई सम्झाउनु पनि छ— तिमी आत्मा हौ । आत्माहरू माथिबाट यहाँ आउँछन् । पहिला आत्मा पवित्र हुन्छ, उसमा करेन्ट हुन्छ । सतोप्रधान हुन्छ । सत्ययुगमा आत्माहरू पवित्र हुन्छन् फेरि उनीहरू अपवित्र पनि बन्नुपर्छ । जब अपवित्र बन्छन् तब परमपिता परमात्मालाई बोलाउँछन्— आएर मुक्त गर्नुहोस् अर्थात् दुःखबाट मुक्त गर्नुहोस् । मुक्त गर्नु र पावन बनाउनु— दुवैको अर्थ भिन्दा-भिन्दै छ । अवश्य पनि कसैबाट पतित बनेका छन् त्यसैले भन्दछन्— बाबा आउनुहोस्, आएर मुक्त पनि गर्नुहोस्, पावन पनि बनाउनुहोस् । यहाँबाट शान्तिधाम लिएर जानुहोस् । शान्तिको वर दिनुहोस् । अहिले बाबाले सम्झाउनुभएको छ— यहाँ त शान्तिमा रहन सकिँदैन । शान्ति त हुन्छ नै शान्तिधाममा । सत्ययुगमा एक धर्म, एक राज्य हुन्छ त्यसैले शान्ति हुन्छ । कुनै

२०७२ वैशाख १४ सोमबार २७-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन हंगामा हुँदैन् । यहाँ मानिसहरू अशान्तिबाट दिक्क हुन्छन् । एउटै घरमा कति भगडा हुन्छ । मानौं स्त्री-पुरुषको भगडा भयो भने माता, पिता, बालबच्चा, भाइ-बहिनी आदि सबै दिक्क हुन्छन् । अशान्ति भएको मनुष्य जहाँ जान्छ त्यहाँ अशान्ति नै फैलाउँछ किनकि आसुरी स्वभाव छ नि । अहिले तिमीले जान्दछौं— सत्ययुग हो सुखधाम । वहाँ सुख र शान्ति दुवै हुन्छ । अनि वहाँ त केवल शान्ति हुन्छ, त्यसलाई भनिन्छ स्वीट साइलेन्स होम । मुक्तिधाममा रहन चाहनेलाई केवल यत्ति सम्भाउनुपर्छ— तपाईं मुक्ति चाहनुहुन्छ भने बाबालाई याद गर्नुहोस् ।

मुक्तिपछि जीवनमुक्ति अवश्य हुन्छ । पहिला जीवनमुक्ति हुन्छ अनि जीवनबन्धनमा आउँछन् । आधा-आधा हुन्छ नि । सतोप्रधानबाट फेरि सतो, रजो, तमोमा अवश्य आउनु छ । अन्त्यमा जसले एक-आध जन्म लिएर आउँछन् तिनीहरूले के सुख-दुःखको अनुभव गर्लान् ? तिमीले त सबै अनुभव गर्छौं । तिमीले जान्दछौं— यति जन्म हामी सुखमा रहन्छौं फेरि यति जन्म दुःखमा हुन्छौं । फलाना फलाना धर्म नयाँ दुनियाँमा आउन सक्दैनन् । उनीहरूको पार्ट नै पछाडि छ, हुन त नयाँ खण्ड हो, उनीहरूको लागि मानौं त्यही नयाँ दुनियाँ हो । जसरी बौद्धी खण्ड, क्रिश्चियन खण्ड नयाँ भए नि । उनीहरू पनि सतो, रजो, तमोबाट पार हुनुपर्छ । वृक्षमा पनि यस्तै हुन्छ नि । बिस्तारै-बिस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ । पहिला जो निस्किएका हुन् ती तल रहन्छन् । देखेका छौं नि— नयाँ-नयाँ पात कसरी निस्कन्छन् । स-साना हरिया पात निस्कदै गर्छन् अनि फूल निस्कन्छन्, नयाँ बिरुवा धेरै सानो हुन्छ । नयाँ बिउ रोपेर त्यसको पूरा स्याहार भएन भने सड्छ । तिमीले पनि पूरा स्याहार गरेनौ भने त सड्छन् । बाबा आएर मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ त्यसमा पनि नम्बरवार बन्छन् । राजधानी स्थापना हुन्छ नि । धेरै फेल हुन्छन् । बच्चाहरूको जस्तो अवस्था हुन्छ त्यस्तै प्यार बाबाद्वारा मिल्छ । कति बच्चाहरूलाई बाहिरबाट पनि प्यार गर्नुपर्ने हुन्छ । कोही-कोहीले लेख्छन् बाबा म फेल भएँ । पतित बनें । अब तिनलाई कसले हात लगाउला ! ऊ बाबाको दिलमा चढ्न सक्दैन । पवित्रलाई नै बाबाले वर्सा दिन सक्नुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला एक-एकसँग पूरा समाचार सोधेर पोतामेल लिनुहुन्छ । जस्तो अवस्था त्यस्तै प्यार । बाहिरबाट प्यार गरे पनि मनले जान्नुहुन्छ यो बिल्कुल बुद्ध छ, सेवा गर्न सक्दैन । ख्याल त रहन्छ नि । बच्चा कमाउने भयो भने अज्ञान कालमा पनि पिताले धेरै प्यारसँग मिल्छन् । कोही त्यति कमाउने नभए पिताको पनि त्यति प्यार रहँदैन । यहाँ पनि त्यस्तै हो । बच्चाहरूले बाहिर सेवा गर्छन् नि । जुनसुकै धर्मको भए पनि उनलाई सम्भाउनुपर्छ । बाबालाई मुक्तिदाता भनिन्छ नि । मुक्तिदाता र गाइड को हुनुहुन्छ ? उहाँको परिचय दिनुपर्छ । परमपिता परमात्मा आउनुहुन्छ र सबैलाई मुक्त गर्नुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी कति पतित बनेका छौ । पवित्रता छँदै छैन । अब मलाई याद गर । बाबा त सदा पवित्र हुनुहुन्छ । सबै अपवित्रबाट पवित्र अवश्य बन्छन् । पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा गिर्दै आउँछन् । यतिबेला सबै पतित छन् त्यसैले बाबाले राय दिनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, तिमीले मलाई याद गर्नु भए पवित्र बन्छौ । अहिले मृत्यु त सामुन्ने खडा छ । पुरानो दुनियाँको अब अन्त्य हुन्छ, मायाको पम्प कति छ त्यसैले मनुष्यहरूले सम्भन्छन्— यो त स्वर्ग हो । हवाईजहाज, बिजुली आदि के-के छन्, यी सबै मायाका आडम्बर हुन् । यी अब समाप्त हुन्छन् । फेरि स्वर्गको स्थापना हुन्छ । यी बिजुली आदि सबै स्वर्गमा त हुन्छन् । तर यी सबै स्वर्गमा कसरी आउँछन् ? अवश्य पनि जानकारी भएको चाहियो नि । तिमीसँग धेरै राम्रा-राम्रा कारीगरहरू पनि आउनेछन् । उनीहरू राजाईमा त आउँदैनन् तापनि तिम्रा प्रजामा आउनेछन् । इन्जीनियर आदि ज्ञान भएका राम्रा-राम्रा कारीगर आउनेछन् । यो फेशन सारा

२०७२ वैशाख १४ सोमबार २७-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बाहिर वेलायतबाट आउँछ । त्यसैले बाहिरकालाई पनि तिमीले शिवबाबाको परिचय दिनु छ । बाबालाई याद गर । तिमीले पनि योगमा रहने पुरुषार्थ धेरै गर्नुपर्छ, यसैमा मायाको तुफान धेरै आउँछ । बाबाले केवल भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर । यो त राम्रो कुरा हो नि । क्राइस्ट पनि उहाँका रचना हुन्, रचयिता परम आत्मा त एक हुनुहुन्छ । अरू सबै रचना हुन् । वर्सा रचयिताबाट नै मिल्छ । यस्ता राम्रा प्वाइन्टहरू टिपोट (नोट) गर्नुपर्छ ।

बाबाको मुख्य कर्तव्य हो सबैलाई दुःखबाट मुक्त गर्नु । उहाँले सुखधाम र शान्तिधामको द्वार खोल्नुहुन्छ । उहाँलाई भन्दछन्— हे मुक्तिदाता दुःखबाट मुक्त गरेर हामीलाई शान्तिधाम-सुखधाममा लैजानुहोस् । जब यहाँ सुखधाम हुन्छ तब बाँकी आत्माहरू शान्तिधाममा रहन्छन् । स्वर्गको द्वार बाबाले नै खोल्नुहुन्छ । एउटा द्वार खुल्छ नयाँ दुनियाँको, अर्को शान्तिधामको । अहिले जुन आत्माहरू अपवित्र भएका छन् तिनीहरूलाई बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भरेर मलाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिन्छ । अब जस-जसले पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले आफ्नो धर्ममा उच्च पद पाउँछन् । पुरुषार्थ नै गरेनन् भने कम पद पाउँछन् । राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू टिपोट गर्नु भने समयमा काम आउन सक्छ । भन, शिवबाबाको कर्तव्य हामी बताउँछौं । उनीहरूले भन्नेछन् यो फेरि को हो जसले परमपिता परमात्मा शिवको कर्तव्य बताउँछ । भन, हामी आत्माका रूपमा सबै भाइ-भाइ हौं । फेरि प्रजापिता ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ अनि भाइ-बहिनी हुन्छौं । परमपिता परमात्मा जसलाई मुक्तिदाता, गाइड भन्दछन् । उहाँको कर्तव्य हामी तपाईंलाई बताउँछौं । हामीलाई परमपिता परमात्माले नै बताउनुभएको हो र त्यसैले तपाईंलाई बताउँछौं । यो पनि सम्झाउनुपर्छ— पुत्रले पितालाई चिनाउँछ (सन सोज फादर) । आत्मा बिल्कुलै सानो तारा हो, यी आँखाबाट त्यसलाई देख्न सकिँदैन । दिव्य दृष्टिबाट साक्षात्कार हुन सक्छ । बिन्दु हो, हेरेर के फाइदा हुन सक्छ र ? बाबा पनि त्यस्तै बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँलाई परम आत्मा भनिन्छ । हुन त उस्तै हो तर उहाँ परम अर्थात् श्रेष्ठ (सुप्रिम) हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ, आनन्दका सागर (ब्लिसफुल) हुनुहुन्छ, मुक्तिदाता (लिवरेटर) र पथप्रदर्शक (गाइड) हुनुहुन्छ । उहाँको धेरै महिमा गर्नुपर्छ । अवश्य पनि बाबा आउनुहुन्छ तब त साथमा लैजानुहुन्छ नि । आएर ज्ञान दिनुहुन्छ । बाबाले नै बताउनुहुन्छ— आत्मा यति सानो छ, म पनि त्यत्रै छु । ज्ञान पनि अवश्य कुनै शरीरमा प्रवेश गरेर दिनुहुन्छ । आत्माको नजिकै आएर बस्छु । ममा शक्ति छ, अंगहरू मिलेपछि म मालिक बन्छु । यी अंगहरूद्वारा म बसेर सम्झाउँछु, यिनलाई एडम पनि भनिन्छ । एडम हुन् सबैभन्दा पहिला मनुष्य । मनुष्यको वंशवृक्ष (सिजरा) हुन्छ नि । यिनी माता-पिता पनि बन्छन्, यिनैबाट फेरि रचना हुन्छ, हुन् पुराना तर गोदमा लिइएका हुन्, नत्र ब्रह्मा कहाँबाट आए । ब्रह्माका पिताको नाम कसैले बताओस् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर यी कसैका रचना त हुनुपर्छ नि ! रचयिता त एउटै हुनुहुन्छ, बाबाले त यिनलाई गोदमा लिनुभएको छ । यो ज्ञान यति साना बच्चाले बसेर सुनाउने हो भने त भन्नेछन् यो त धेरै ठूलो ज्ञान हो ।

जुन बच्चाहरूलाई राम्रो धारणा हुन्छ उनीहरूलाई धेरै खुशी हुन्छ, कहिल्यै हाई (उबासी) आउँदैन । कसैले नबुझ्ने रहेछ भने हाई गरिरहन्छ । यहाँ त तिमीलाई कहिल्यै हाई आउनु हुँदैन । कमाइका बेला कहिल्यै हाई आउँदैन । ग्राहक भएनन्, धंधा चलेन भने हाई आइरहन्छ । यहाँ पनि धारणा हुँदैन । कतिले त बिल्कुलै बुझ्दैनन् किनकि देह-अभिमान छ । देही-अभिमानि बनेर बस्न सक्दैनन् । कुनै न

२०७२ वैशाख १४ सोमबार २७-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन कुनै बाहिरको कुरा याद आउँछ । प्वाइन्टहरू आदि पनि टिपोट गर्न सक्दैनन् । तीक्ष्ण बुद्धि भएकाले तुरुन्तै टिपोट गर्छन्— यी प्वाइन्टहरू धेरै राम्रा छन् । विद्यार्थीको चालचलन पनि शिक्षकले देख्छन् नि । होसियार शिक्षकको नजर सबैतिर रहन्छ अनिमात्र प्रमाणपत्र दिन्छन् पढाइको । चरित्रको प्रमाणपत्र पनि दिन्छन् । कति गयल भयो, त्यो पनि हिसाब गर्छन् । यहाँ हुन त उपस्थित हुन्छन् तर केही बुझ्दैनन्, धारणा हुँदैन । कतिले भन्दछन्— बुद्धि बोधो (डल) छ, धारणा हुँदैन, बाबाले के गर्न सक्नुहुन्छ ! यो तिम्रो कर्मको हिसाब-किताब हो । बाबाले त एउटै पुरुषार्थ गराउनुहुन्छ । तिम्रो तकदिरमा छैन भने के गर्ने ? विद्यालयमा पनि कोही पास, कोही फेल हुन्छन् । यो हो बेहदको पढाइ, जो बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ । अरू धर्मकाले गीताको कुरालाई बुझ्दैनन् । राष्ट्रियता हेरेर सम्झाउनुपर्छ । सबैभन्दा पहिला उच्चभन्दा उच्च बाबाको परिचय दिनुपर्छ । उहाँ कसरी मुक्तिदाता, गाइड हुनुहुन्छ ! स्वर्गमा यी विकार हुँदैनन् । यतिबेला यसलाई भनिन्छ शैतानी राज्य । पुरानो दुनियाँ हो नि, यसलाई सत्ययुगी भनिदैन । नयाँ दुनियाँ थियो, अहिले पुरानो भएको छ । बच्चाहरूमा, कसैलाई सेवाको शोख छ भने प्वाइन्टहरू टिपोट गर्नुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइमा धेरै कमाइ हुन्छ त्यसैले कमाइ खुशी-खुशीले गर्नुपर्छ । पढ्ने बेलामा कहिल्यै हाई आदि नआओस्, बुद्धियोग यताउति नभङ्कियोस् । प्वाइन्टहरू टिपोट गरेर धारणा गरिराख ।
- २) पवित्र बनेर बाबाको दिलको प्यार पाउने अधिकारी बन्नु छ । सेवामा होशियार बन्नु छ, राम्रो कमाई गर्नु र गराउनु छ ।

वरदानः— सदा सुखको सागरमा लवलीन रहनेवाला अन्तर्मुखी भव

भनिन्छ अन्तर्मुखी सदा सुखी । जुन बच्चाले सदा अन्तर्मुखी भवको वरदान प्राप्त गर्छ ऊ बाबा समान सदा सुखको सागरमा लवलीन रहन्छ । सुखदाताको बच्चा स्वयं पनि सुखदाता बन्छ । सर्व आत्माहरूलाई सुखकै खजाना बाँड्दछ । त्यसैले अब अन्तर्मुखी बनेर यस्तो सम्पन्न मूर्ति बन जो तिमीसँग कोही पनि कुनै पनि भावनाबाट आओस्, आफ्नो भावना पूरा गरेर जाओस् । जसरी बाबाको खजानामा अप्राप्त कुनै वस्तु हुँदैन, त्यस्तै तिमी पनि बाबा समान भरिपूर्ण बन ।

स्लोगनः— रूहानी शानमा रह्यौ भने कहिल्यै पनि अभिमानको महसुसता (फिलिंग) आउँदैन ।